

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 177: Không Tu Hết Thấy Pháp, Làm Sao Có Thể Độ Chúng Sanh?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 012)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Không tu hết thấy pháp, làm sao có thể độ chúng sanh.】

Trong câu này, điều chúng ta cần phải đặc biệt chú ý là: Muốn độ chúng sanh thì trước tiên phải độ chính mình, chính mình là chúng sanh.

Danh từ “chúng sanh” này, định nghĩa của nó là những hiện tượng do các duyên (chúng duyên) hòa hợp mà sanh khởi, thì gọi là chúng sanh. Cái thân người này của chúng ta, là do tứ đại ngũ uẩn, các duyên hòa hợp mà sanh ra, đây gọi là chúng sanh.

Đức Phật dùng rất nhiều thuật ngữ khéo léo, mục đích không gì khác hơn là bảo chúng ta niệm niệm phải giác ngộ, đừng mê muội. Trong các đoàn thể Phật giáo, đoàn thể nơi cửa Phật, người ở thì gọi là “trụ chúng”, chứ không gọi là “trụ nhân” (người ở). Trong đạo tràng này có bao nhiêu “chúng” đang ở, mà không nói là có bao nhiêu “người” đang ở. Nếu nói là có bao nhiêu người ở, là tăng trưởng ngã chấp; ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng, là tăng trưởng những thứ này.

Cho nên không gọi là có bao nhiêu người ở, mà gọi là có bao nhiêu “chúng” ở, nghĩa là có bao nhiêu cái giả tướng do các duyên hòa hợp hiện tiền đang ở. Chính là cái ý nghĩa này, Ngài dạy cho quý vị giác ngộ. Cái giả tướng do các duyên hòa hợp thì chẳng phải là thật, “đương thể tức không, liễu bất khả đắc” (ngay thể là không, trọn chẳng thể được).

Trong danh từ thuật ngữ đó hàm chứa ý nghĩa rất sâu sắc. Đây chính là từng chữ từng câu nhắc nhở công phu quán chiếu của quý vị, để quý vị đối với cảnh giới không đến nỗi bị mê hoặc.

Cho nên chúng ta vừa nhìn thấy câu “Phật độ chúng sanh”, thì phải hiểu bản thân cái thân này chính là chúng sanh. Cái “chúng sanh” này độ được rồi,

thì mới có thể độ những chúng sanh khác. Ngay cái “chúng sanh” này mà còn không độ nổi, mà muốn độ những chúng sanh khác, thì không có đạo lý này, nói thế nào cũng không thông.

Đâu có chuyện người mê mà độ được người ngộ, đâu có cái lý này! Là chuyện không thể nào. Người giác ngộ mới có thể độ người mê muội, người mê muội làm sao có thể độ người? Người mê muội mà độ người mê thì càng độ càng mê, càng mê càng sâu, như vậy sao được chứ?